

Sygnatura akt I C 910/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 lipca 2020r.

Sąd Rejonowy w Ostrzeszowie I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: Sędzia Małgorzata Wierzba-Golicka

po rozpoznaniu w dniu 31 lipca 2020r. w Ostrzeszowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) S.A. w B.

przeciwko R. C.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego R. C. na rzecz powoda (...) S.A. w B. kwotę (...),- [(...)] złotych z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 22 listopada 2019r.;

2. oddala powództwo w pozostałym zakresie;

3. zasądza od powoda (...) S.A. w B. na rzecz pozwanego R. C. na rzecz kwotę (...),(...) [(...)] tytułem zwrotu kosztów procesu.

Małgorzata Wierzba-Golicka

Sygn. akt I C 910/19

UZASADNIENIE

(...) S.A. w B. w pozwie skierowanym przeciwko R. C. wystąpił o zasądzenie kwoty (...) złotych z umownymi odsetkami w wysokości dwukrotności odsetek ustawowych za opóźnienie od dnia 22.11.2019r. do dnia zapłaty oraz zasądzenie kosztów procesu.

W uzasadnieniu powód wskazał, iż pozwany zobowiązał się poprzez podpisanie weksla do zapłaty kwoty wskazanej w wekslu.

Pozwany zaprzeczył twierdzeniom powoda i wniósł o oddalenie powództwa.

Pozwany podniósł, iż weksel został wypełniony niezgodnie z zawartym porozumieniem, ponadto umowa pożyczki, którą zabezpieczał przedmiotowy weksel zawiera klauzule niedozwolone.

Sąd Rejonowy ustalił, co następuje.

Pozwany R. C. podpisał weksel in blanco na zabezpieczenie spłaty pożyczki udzielonej mu przez powoda w dniu 11 stycznia 2019r.. Na podstawie przedmiotowej umowy pożyczki pozwany otrzymał kwotę (...),- złotych, a zobowiązany był do zapłaty kwoty (...),- złotych w 48 ratach po (...),- złotych miesięcznie.

Dowód: weksel k. 4 akt, umowa k. 46-48, wypowiedzenie k. 5 akt, deklaracja wekslowa k. 6 akt.

W związku z wypowiedzeniem umowy pożyczki powód wypełnił poprzez wpisanie należności w kwocie (...) złotych weksel in blanco wystawiony przez pozwanego. Na kwotę wskazaną w wekslu składa się zadłużenie z tytułu umowy pożyczki w kwocie (...),- złotych oraz kwota (...)złotych z tytułu odsetek od zaległych rat.

Dowód: weksel k. 4, wypowiedzenie k. 5, deklaracja wekslowa k. 6.

Pożyczkobiorca spłacił w okresie od 21 lutego 2019r. do 21 sierpnia 2019r. łącznie kwotę (...),- złotych.

Dowód: rozliczenie k. 39.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie przedstawionego przez powoda materiału dowodowego w postaci dokumentów. Sąd przyjął za prawdziwe twierdzenia powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie i pismach załączonych do pozwu za wyjątkiem kosztów związanych z udzieleniem pożyczki, których wysokość jest sprzeczna z art. 36a ustawy o kredycie konsumenckim i dobrymi obyczajami.

Sąd zważył, co następuje.

Powództwo jest w części zasadne.

Tutejszy Sąd podziela wyrażany w orzecznictwie pogląd, iż mimo ścisłej więzi łączącej wierzytelność wynikającą z weksla gwarancyjnego z wierzytelnością zabezpieczoną tym wekslem, powód może w pozwie o wydanie nakazu zapłaty na podstawie weksla gwarancyjnego ograniczyć się tylko do powołania stosunku wekslowego, i wówczas żądaniem pozwu jest objęta tylko wierzytelność wekslowa. Jednak jeżeli pozwany kwestionuje roszczenie, ze względu na treść stosunku objętego gwarancją, to spór obejmuje ten stosunek, choćby nawet powód w pozwie powołał się tylko na weksel. Powód może jednak również, ze względu na więź obu wierzytelności, już w pozwie wskazać na gwarancyjny charakter załączonego weksla i odwołać się do stosunku obejmującego zabezpieczoną wierzytelność (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 26 stycznia 2001r. w sprawie II CKN 25/00 Legalis 49633, uchwała połączonych Izb Cywilnej oraz Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 24 kwietnia 1972r. w sprawie III PZP 17/70, Legalis 16212).

Między stronami bezsporne było to, że pozwany nie spłacił długu w całości, niemniej jednak sama wysokość długu została ustalona przez Sąd na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego.

Umowa dotyczyła pożyczki kwoty (...),- złotych, dlatego też zgodnie z art. 36 a ustawy o kredycie konsumenckim, maksymalne pozaodsetkowe koszty kredytu nie powinny przekraczać kwoty (...),- złotych. W niniejszej sprawie pozwany zobowiązany był do zapłaty kwoty (...),- złotych, a zatem postanowienia umowne określające wyższe koszty pożyczki należy uznać za sprzeczne z prawem i jako takie nieważne. Co więcej, za takie postanowienia należy uznać również postanowienia rażąco i niewspółmiernie zawyżające rzekome koszty pożyczkodawcy. Takie dodatkowe koszty mają na celu obejście przepisów prawa o odsetkach maksymalnych i jako takie są nieważne (art. 58 § 3 kc)

W związku z powyższym wobec ustalenia, iż kwota pożyczki to (...),- złotych, a dodatkowe opłaty są nieważne, to pozwany winien spłacić kwotę (...),- złotych. Mając na względzie, iż pozwany zapłacił na rzecz powoda kwotę (...),- złotych to zobowiązany jest do zapłaty kwoty (...),- złotych ((...),00 złotych – (...),00 złotych). We wskazanym zakresie żądanie powoda jest usprawiedliwione, znajdując oparcie w art. 720 § 1 kc.

O roszczeniu odsetkowym Sąd orzekł na podstawie art. 481 § 1 i § 2 kc, uwzględniając, iż skoro żądanie pozwu opiera się na wekslu, to z samego tylko weksla nie wynikają odsetki umowne, a jedynie odsetki ustawowe za opóźnienie.

W związku z powyższym Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę (...),- złotych z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 22 listopada 2019r. do dnia zapłaty i oddalił powództwo w pozostałej części jako niezasadne.

O kosztach procesu orzeczono zgodnie z art. 100 kpc i rozdzielono jej proporcjonalnie. Powód jako strona przegrywająca w 68,6% zobowiązany jest do poniesienia kosztów w takim zakresie. Na koszty te w łącznej kwocie (...),- złote składają się kwota (...),- złotych stanowiąca wynagrodzenie pełnomocników stron ustalone na podstawie § 2 pkt

2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz kwota (...)- złotych tytułem opłaty uiszczanej od dokumentu stwierdzającego pełnomocnictwo oraz kwota (...)- złotych tytułem opłaty sądowej. Powód powinien zatem ponieść koszty procesu w kwocie (...) złotych ((...),00 x 68,6%). Powód poniósł koszty opłaty sądowej, opłaty od pełnomocnictwa i wynagrodzenia swojego pełnomocnika w łącznej kwocie (...)- złotych, dlatego też powinien zapłacić na rzecz pozwanego kwotę (...) złotych ((...) złotych – (...) złotych), o czym orzeczono w pkt 3 wyroku.

Małgorzata Wierzba-Golicka